

POČEASĀ, VAAĀENĀ A BEZVA MUZIKA

NedĀle, 29 srpen 2010

U nás prší, po nĀkolika mĀsících poprvé. JeštĀ ve Ātvrtek jsme mĀli rovných 40° C, v pátek 21°, dnes, v ne-
pouhých 16 stupínkĀ Celsiových. Jak si s tím má to naše ubohé tĀlo vyrovnat? Ale jinak je ĀĀivot krásnej; jen si tak
ĀĀíkám, proĀ jsem k tomuto poznání musel zestárnout a zdĀdkovatĀt?

Jsem státem uznany kripl v invalidním dĀchodu, dokonce mi dali takovou tu visaĀku na vnitĀĀní zrcátko, abych mohl
parkovat blízko vchodĀ kamkoliv. Tak tomu se nebráním, hádat se nebudu.... Bolení mého sedacího nervu trochu
povolilo a tak jsem si šel v pátek zase zavaĀĀit do restaurace. To jsem vĀdĀl, Āe se chystá MaĀarský veĀer, na
programu guláš a - ĀĀízek s noky a sýrovou omáĀkou. O tom jsem nikdy neslyšel, no, ale taky nemĀĀu
vĀdĀt všechno. Šel jsem tedy vaĀĀit guláš. Jaké bylo mé pĀĀekvapení, když Ā mi Chef (tak se tu ĀĀ
vrchním kuchaĀĀm) pyšnĀ oznámil, Āe má všechno pĀĀipraveno, maso je uvaĀĀené, zbývá ta omáĀka.
VytĀštil jsem na nĀj oĀi, Āe jsem to nikdy nikde takhle nedĀlal, a ani o takovém zpĀsobu neslyšel. Āek
na to jen: "Vítej do veĀĀejného stravování", a na to uĀĀ jsem nemohl ĀĀict nic. Pak vytáhl z lednice nádobu, prohlásil, Āe to
by mi mohlo pomoci. Byl to vývar ze skopového, s rajĀaty a paprikami. Tak to uĀĀ jsem tiše omdlíval, ale pĀĀe
neuteĀu?

Tak jsem se do toho dal. Hezky zpĀnit cibuli, pĀĀidat Āesnek, pak španĀlskou papriku (je trochu sladší),
kmín bych normálnĀ nedal, to je do vídeĀského, ale tady uĀĀ nemĀĀu nic zakazit. Pálivou papriku jsem odmítnul, aĀĀ to
ochutnám, mĀĀu pĀĀidat Sambal Oelek na pĀĀiostĀĀení. Nebudu napínat, sám jsem se divil, dopadlo to dobĀĀe, ale nat
jsem se s tím. Dopadlo to dokonce tak dobĀĀe, Āe si lidé kupovali "na pak", na doma.

Také uĀĀ jsme s pĀĀítelem JoĀĀinem dokonĀili stĀhování grilovací kuchaĀĀky a zvu vás k návštĀvĀ. VĀera
závĀrem dopĀĀáli zas hezký veĀer, byli tady Los Lobos, šli jsme tedy na jejich koncert v pĀĀírodním amfiteatru.
Nádherná atmosféra, kde byl kousek místa, tam lidi tanĀili a juchali. MĀli jsme lístky k stání, ale nesli jsem si skládací
kĀĀesla, aby nás nebolely noĀĀky. A hned u vchodu, Āe naše kĀĀesla jsou moc vysoká, a zkrátka - Āe nás tam s
nimi nepustí. Āekl jsem jen, "Tak to musíme jet domĀ, já jsem invalida a když si sednu na zem, uĀĀ se nezvednu".
Pustili nás tam, ale museli jsem slíbit, Āe si sedneme k plotu, abychom nikomu nebránili ve výhledu. Tak jsem si sedli -
hahá, pĀĀímo pĀĀed pulty zvukaĀĀ, oni stejnĀ stojí, pult byl vyšší neĀĀ já vsedĀ, tak co.... Pro ty, kdo ne-
kdo jsou Los Lobos, a i pro ty, co to vĀdí, tady je nĀco na pĀĀipomenutí a pro radost, jejich nejznámĀjší.

Tak se mĀjte hezky tam u vás daleko doma.Z dĀlky daleké vás zdraví Michal